

ἐξέπεσες εἰς αὐτὰ ἐδῶ τὰ μέρη;) Τραπ. *Μὴ φογᾶσαι, ἐγὼ
'κὶ κρεμύγουνμαι ἀπ'άν' τ' σ'* (δὲν σ' ἐπιβαρύνω, δὲν καταλή-
γω εἰς τὴν ἀνάγκην σου αὐτοῦθ.)

β) Κατὰ γ' πρόσ. μετὰ τὴν λ. λόγος, συντυχία, μοῦ ἐπι-
τρέπεται νὰ ὁμιλήσω Πόντ. (Τραπ. Χαλδ.): *'Σ ἐμὸν λόγος
'κὶ κρεμύεται* (συνων. μετὰ τὴν δὲν μοῦ πῆφτει λό-
γος, δὲν με ἀφορᾷ, δὲν ἔχω δικαίωμα νὰ ὁμιλήσω) Χαλδ.
'Σ ἐσὲν θυντ'ζία 'κὶ κρεμύεται (δὲν σοῦ ἐπιτρέπεται, δὲν
ἔχεις δικαίωμα νὰ ὁμιλήσης) αὐτόθ.

Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τὸν τύπ. *Γκρεμισμένη* Πελοπν.
(Τριφυλ.) *Γρεμ-μηνέο* (Μπόβ.) *Γκρεμισμένα* Λιθάρια Ἀν-
τίπαζ. Ἡπ. (Κοκκιν.) Πάζ.

γκρεμίλα ἡ, Θράκ. (Ἐπιβάτ. Σηλυβρ. κ.ά.) Πελοπν.
(Ἀρκαδ. Δυρράχ. Καλάβρυτ. Κοντογόν. Λακεδ.) — Λεξ.
Βλαστ. 372 Δημητρ. *κριμίλα* Α. Ρουμελ. (Φιλιππούπ.) — Λεξ.
Βλαστ. 372 *γκριμύλα* Στερελλ. (Ἀράχ.) *κριμίλα* Α. Ρουμελ.
(Στενήμαχ.) *γκριμίλα* Εὔβ. (Ἀγία Ἀνν. Αἰδηψ. Στρόπον.)
Στερελλ. (Αἰτωλ. Ἀκαρναν. Ἀρτοτ. Ἀχυρ. Λεπεν. Φθιώτ.
Φωκ.)

Ἐκ τοῦ ρ. *γκρεμίζω* καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ίλα.
Βλ. Γ. Χατζιδ. ΜΝΕ 2, 246-53 καὶ Μ. Φιλήντ. Γλωσ-
σολ. 3, 102-103.

1) Ἀπόκρημνος τόπος Εὔβ. (Στρόπον.) Πελοπν. Ἀρκαδ.
(Δυρράχ. Καλάβρυτ. Κοντογόν. Λακεδ.) Στερελλ. (Αἰτωλ.
Ἀκαρναν. Ἀράχ. Ἀρτοτ. Ἀχυρ. Λεπεν.) — Λεξ. Βλαστ. 372
Δημητρ.: *Δὲν εἶναι καλὸ χουράφ', νὰ γκριμίλα εἶναι, καὶ
λαγούλ'λίστρεις εἶναι* (λαγούλ'λίστρεις = μικρὰ χωράφια ὅσο
νὰ χωροῦν τοὺς λαγούς νὰ κυλιοῦνται) Στρόπον. Ἀπουκεῖ
θὰ διαβῆς: *Εἶναι οὐλον γκριμίλα!* Λεπεν. *"Εἰ νὰ γκριμί-
λα ἰκεῖ 'ς τοὺν Ἀκατ' Ἀντ' γον!* Ἀχυρ. Κατέβα ἐδῶ ἀπὸ
τὸ μουλάρι, γιὰτὶ εἶναι πολὺ γκριμίλα Πελοπν. (Κα-
λάβρυτ.) Συνών. ἀπόγκρεμος 3, γκρεμός 1,
γκρεμοτόπι, γκρεμοτοπιά, γκρεμοτόπος,
κακόβολο (εἰς λ. κακόβολος), κακοπετριά,
κακοτοπιά, χάλαρο.

Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τὸν τύπ. *Γκρεμίλα* Πελοπν. (Ἀ-
χαΐα Ὀλυμπ.) καὶ *Γκρεμίλες* Πελοπν. (Ἀρκαδ. Τριφυλ.)

2) Πτώσις ἀπὸ κρημνοῦ, κατακρήμνις Στερελλ. (Ἀ-
ράχ.): *"Εφαγι μιά γκριμύλα.* Συνών. γκρέμισμα,
γκρεμοτσάκισμα. 3) Ἀντὶ τῆς προστ. τοῦ ρ.
γκρεμίζω, εἰς δῆλωσιν ἀγανακτήσεως, ἀποστροφῆς
Α. Ρουμελ. (Στενήμαχ. Φιλιππούπ.) Εὔβ. (Αἰδηψ.) Θράκ.
(Ἐπιβάτ. Σηλυβρ. κ.ά.) Στερελλ. (Ἀράχ. Ἀχυρ. Φθιώτ.
Φωκ.): *"Αι, γκριμύλα! Γκριμύλα ντέ!* (γκρεμίσου,
γκρεμοτσακίσου) Ἀράχ. || Φρ. *Σάρα κὶ γκριμίλα
νὰ γέβ' (ἀρά) Φθιώτ. Φωκ. Γκριμίλα, ἔλα γλήγουρα 'ς τοῦ
σπίτ', θὰ σὶ δείρουν!* Αἰδηψ. Συνών. ἀρατίλα, γκρε-
μοτσακιά, γκρεμοτσάκισμα, γκρεμοῦ-
λα, ξεκουμπίσου (εἰς λ. ξεκουμπίζω).

γκρέμιος ἐπίθ. Ἴων. (Σμύρν.) Πελοπν. (Βούρβουρ. Κυ-
νour.) — Μ. Ἀργυρόπ. εἰς Ν. Ἔστ. 2, 99 Α. Κυριαζ. εἰς Ἀν-
θολ. Η. Ἀποστολίδ., 179. L. Roussel, Grammaire, 326.
— Λεξ. Δημητρ. γρέμιους Σάμ. Οὐδ. γκρέμι Ἴων. (Σμύρν.)
Τσακων. (Χαβουτσ.) γρέμι Θράκ. (Αἰν.) Παρ. γρέμιν Πόντ.
(Οἶν.)

Ἐκ τοῦ ρ. *γκρεμίζω*.

Α) Ἐπιθετικ. 1) Ἀπόκρημνος Πελοπν. (Κυνour.) Σάμ.:
Οὐλος ὁ τόπος ἦτανε γκρέμιος κ' εἶδανε καὶ πάθανε ὅσο νὰ

*'ρθοῦνε Κυνour.) Πάει, κὶ βοίσκιτι 'ς ἓνα μέρος παραθα-
λάσιον πολὺ γρέμιον Σάμ. 2) Ἐρειπωμένος Ἴων. (Σμύρν.)
Πελοπν. (Βούρβουρ. Κυνour.) Μ. Ἀργυρόπ. ἔνθ' ἄν. Α.
Κυριαζ. ἔνθ' ἄν. L. Roussel ἔνθ' ἄν. — Λεξ. Δημητρ.:
Προῖκα τὴ λέτε, καλότυχε, κὶ αὐτὴ, ἓνα γκρέμιο σπῖτι!
Κυνour. *"Ολα ἀπομένον γκρέμια ἀπὸ τὸν καιρὸ τοῦ σεισμοῦ*
Λεξ. Δημητρ. || Ποίημ.*

*Κ' ἦταν τὸ συναπάντημα τὸ πρῶτο μιά χαρά,
κοιτὰ 'ς τὸ γκρέμιο μύλο*
Α. Κυριαζ. ἔνθ' ἄν.

Β) Οὐδ. οὐσ. 1) Ὁ κρημνὸς Θράκ. (Αἰν.) Πάρ. Πόντ.
(Οἶν.): *Ποῦ 'ς τὰ γρέμια ἤσουνε;* Οἶν. || Ἄσμ.

*Ξέρεις ποιοὶ τὸν σκοτώσανε, ποῖα γρέμια τὸν ἐφάγαν
καὶ ποῖα κυρὰ τότε θωρεῖ καὶ πίσω δὲ γυρίζει;*

Αἰν. 2) Τὸ ἐρείπιον, ἡ ἐρειπωμένη οἰκία Ἴων. (Σμύρν.)
Τσακων. (Χαβουτσ.): *"Ηταρ' 'ς τὰ Παλιόχωρα, 'ς τὰ γκρέμια*
(ἦταρ = ἦτο) Χαβουτσ. Συνών. γκρέμισμα Α3.

γκρεμισιά ἡ, Α. Λασκαράτ., Ἡθῆ, 47 — Λεξ. Δημητρ.
γκρεμισιά Κεφαλλ. Ὁθων.

Ἐκ τοῦ θέμ. τοῦ ἀορ. τοῦ ρ. *γκρεμίζω* καὶ τῆς πα-
ραγωγ. καταλ. -ιά.

Κατακρήμνις, ἀκουσία πτώσις ἔνθ' ἄν.: *"Εφα νὰ
γκρεμισιά! Κεφαλλ. Ἐπῆε ἀπὸ γρεμισιά (κατακρημνισθεὶς
ἐφονεύθη) αὐτόθ. Θὰ σὲ πιάκω καὶ θὰ σοῦ δώκω καμμιὰ
γκρεμισιά γερὴ Ὁθων. Συνών. γκρεμίλα, γκρέμι-
σμα, γκρεμισμός, γκρεμοτσάκισμα*

γκρέμισμα τό, κρέμισμα Πόντ. (Ἰνέπ.) κρέμισμαν Πόντ.
(Σταυρ.) κρέμυμαν Πόντ. (Τραπ.) κρέμισμαν Πόντ. (Χαλδ.)
γκρέμισμα πολλὰχ. γρέμισμα Κρήτ. (Ἀρχάν. κ.ά.) Πελοπν.
(Καρβελ. Κίτ. Μάν. κ.ά.) γκρέμ'σμα Εὔβ. (Ἀγία Ἀνν.)
Θεσσ. (Τσαγκαρ.) Μακεδ. (Γαλάτιστ.) γρέμ'σμα Α. Ρου-
μελ. (Συναπλ.) γρέμισμα Κρήτ. (Κίσ.) κρέμ-μισμαν Κύπρ.
Χίος (Πισπιλ.) κρέμ-μισμαν Λυκ. (Λιβύσσ.) γκρέμισμα
Λεξ. Περίδ. Βυζ. Δημητρ. γρέμισμα Νάξ. (Ἀπύρανθ.) κ.ά.
ἀγκρέμισμα Πελοπν. (Κίτ. Μάν.) ἀγκρέμισμα Κίμωλ. ἐγκρέ-
μισμα Λεξ. Βάνγ.

Ἐκ τοῦ ρ. *γκρεμίζω*. Ὁ τύπ. ἐγκρέμισμα
καὶ παρὰ Σομ.

Α) Κυριολ. 1) Κατακρήμνις, πτώσις, ἀφ' ὑψηλοῦ τόπου
πολλὰχ.: *Τοῦ ὅσωσε ἓνα γκρέμισμα ἀπὸ τὴ σκάλα, ποὺ
κατατσακίστηκε! Ἀθῆν. Εἶναι ἓνας ἀδίχριστος, ποὺ θέλει
γκρέμισμα Κρήτ. Ἐπαθ' ἓνα γκρέμ'σμα, ἦταν οὐλον θ'κό τ'!*
Στερελλ. (Αἰτωλ.) *"Οπως κατάδησε, δὲ δού μένει παρὰ τὸ
γκρέμισμα Κεφαλλ. Εἶδα γρέμισμά 'τον εὐτό! Χίλια κομμά-
θια ἴνηκε! Νάξ. (Ἀπύρανθ.) Τὸ βόδι ἐιδιὰ ἀπὸ ἀγκρέμισμα*
(ἐιδιὰ ἀπὸ = ἐπῆγε ἀπὸ, ἐφονεύθη κατακρημνισθὲν) Πε-
λοπν. (Κίτ. Μάν.) *"Αμα ὁ ἄθρωπος 'ε γροικᾷ, ἔν' γι' ἀγκρέ-
μισμα (γροικᾷ = ἀκούη) Κίμωλ. Ἄσμ.*

*Σκίσιμο θέλει τὸ χαρτί, χύσιμο τὸ μελάνι
καὶ γρέμισμα ὁ γραμματικὸς σ' ἓνα βαθὺ λαγάδι*
(μοιρολ.) Πελοπν. (Καρβελ.)

Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τοὺς τύπ. *Κρέμ-μισμαν* τοῦ Κα-
μήλου Κύπρ. *Κρέμ-μισμαν* τῶ Ζαφτιέδων Χίος (Πισπιλ.)

2) Κατεδάφισις οἰκίας κλπ. πολλὰχ.: *Μόλις τελειώση τὸ
γκρέμισμα τοῦ σπιτιοῦ, θ' ἀρχίσωμε ἀμέσως τὸ χτίσιμο*
Ἀθῆν. 3) Ἐρείπιον Ἀθῆν. Εὔβ. (Ἀγία Ἀνν.) Ζάκ. Ἡπ.
Στερελλ. (Αἰτωλ. Ὑπάτ.) — Λεξ. Βυζ. Δημητρ.: Μετὰ τὸν

